

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. Нови пазар, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВИ ПАЗАР, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Галина Николова

при участието на секретаря Бойка Анг. Цвяткова
като разгледа докладваното от Галина Николова Гражданско дело №
20233620100623 по описа за 2023 година

Предявен е иск по чл. 439, ал.1 от ГПК от ищеца А. С. М. срещу „Кредит инкасо
Инвестмънтс БГ“ ЕАД за признаване за установено, че ищецът не дължи сумата от 1785,95
лв. главница по изп.дело № *** г. на ЧСИ Д.З. с рег. №*** на КЧСИ.

В исковата молба се твърди, че на *** г. била подадена молба от „БНП Париба
Пърсънъл Файненс“ ЕАД за образуване на изпълнително дело срещу длъжника Д.С.М. до
ЧСИ А.Т. (към момента загубил правоспособност), с район на действие ОС Ш.. Към молбата
за образуване на изпълнително дело бил приложен изпълнителен лист от *** г., издаден на
основание чл.416 във вр. с чл.410 по ч.гр.д. №*** г. по описана НпРС. След образуването на
изпълнителното дело и в периода до 2015 г. по него били извършвани справки относно
длъжника в НАП, в КАТ, изпращани били призовки за доброволно изпълнение. През 2015 г.
до длъжника била изготвена и изпратена покана за доброволно изпълнение изх. №*** г., с
посочен взыскател вече „Кредит инкасо инвестмънтс БГ“ ЕАД. На *** г. по делото била
подадена молба от новия взыскател за преобразуването на производството по изпълнително
дело №*** г. След това били извършвани справки за адрес на длъжника и за наличие на
банкови сметки, като по делото постъпвала информация, 1 че длъжникът е извън страната и
няма банкови сметки. На *** г. производството по изпълнителното дело било прекратено на
основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, т.е. поради липса на искания от страна на взыскателя за
извършване на изпълнителни действия в продължение на две години. Ищцата твърди, че по
изпълнителното дело не били извършени никакви валидни действия, годни да прекъснат
давността, поради което и задължението било погасено по давност. От взыскателя била

подадена молба за образуване на изпълнително дело на *** г. и след образуването му ЧСИ уведомила вискателя да посочи наследниците на длъжника, след което до ищцата била изпратена покана за доброволно изпълнение в качеството ѝ на наследник на Д.С.М.. Ищцата твърди, че по изпълнителното дело са били извършени само справки, като искането за тях и извършването им не представлявали действия по изпълнението и не прекъсвали погасителния давностен срок, като това се отнасяло и за изпратената до ищцата покана за доброволно изпълнение. Въпреки, че задължението било погасено по давност, изпълнителното производство било висящо и това обуславяло правния интерес на ищцата да предяви настоящия иск. Давността за вземането била изтекла още преди образуването на изпълнително производство по изпълнително дело №*** г. по описа на ЧСИ Д.З., а именно на *** г.

Предвид това ищцата моли съдът да постанови решение, с което да признае за установено, че не дължи на ответното дружество сумата 1785,98 лв. по изпълнителен лист от *** г., издаден на основание чл.416 във вр. с чл.410 по ч.гр.д. №*** г. по описа на НпРС, въз основа на който е образувано изпълнително дело №*** по описа на ЧСИ Д. З., с район на действие ОС Ш..

Ищцата моли също ответникът да бъде осъден да ѝ заплати направените разноски по делото.

По молба на ищеца с Определение № *** г. е допуснато обезпечение на предявения по делото отрицателен установителен иск, на осн. чл.389 от ГПК, чрез спиране на изпълнението по изп.д.№ *** г. на ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ, Д.З..

Ответникът е депозирал писмен отговор, в който оспорва основателността на иска на ищеца. В отговора е посочено, че през 2011 г. „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД и Д.С.М. сключили договор за кредит CASH-*** и за М. възникнало задължение да погаси кредита, съобразно условията на договора.

На *** г. кредиторът подал молба и било образувано изпълнително дело №*** г. по описа на ЧСИ А.Т..

През 2015 последвала молба за конституиране на нов вискател - настоящият ответник, което действие отново прекъснало погасителната давност, както предходните действия на съдия изпълнителя.

След като ЧСИ загубил правоспособност архивът му бил прехвърлен на ЧСИ Д.З. и по молба на вискателя изпълнителното дело получило нов номер - №*** г. Самата молба била депозирана на *** г. и след преобразуване на делото бил поискан опис на движими вещи.

На *** г. било изпратено уведомление до длъжника, а описът насрочен за *** г.

На *** г. постъпила молба от вискателя за справка в БНБ, съпроводена с искане за налагане на запор при наличието на банкови сметки на длъжника.

На *** г. отново постъпила молба за справка в БНБ.

На *** г. отново била депозирана молба да справка в БНБ и опис на движими вещи. На *** г. постъпила молба за справка в БНБ и искане за налагане на заповест. Установено било, че длъжникът е починал и била изпратена молба за изискване на удостоверение за наследници с включено искане за насрочване на опис на движими вещи, собственост на конституираните наследници.

След като изпълнителното дело било прекратено взыскателят оттеглил изпълнителния лист и на 20.02.2023 г. депозирал молба за образуване на ново изпълнително дело, което било образувано под номер *** г., като на съдебния изпълнител били възложени правомощията по чл.18 от ЗЧСИ и направено искане за започване на нови изпълнителни действия, включително насрочване на опис на движими вещи.

На *** г. била подадена молба за конституиране на наследници.

На *** г. била изпратена покана за доброволно изпълнение до настоящата ищца.

Според ответника всяко направено искане от взыскателя за предприемане на изпълнителни действия довеждало до прекъсване на давността.

Предвид на горното, ответникът счита, че давността относно вземането по изпълнителното дело не е изтекла и моли да се отхвърли иска като неоснователен.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и приложимия закон, и съгл.чл.235 ГПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Срещу Д.С.М. е бил издаден ИЛ от *** г. по ч.гр.д. № *** г. на НПРС, съгласно който той е осъден съгласно ВЗС Заповед за изпълнение да плати на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД сумите 368,62 лв. главница, 143,38 лв. възнаградителна лихва за периода от *** г. до *** г., мораторна лихва в размер на 50,47 лв. за периода от *** г. до *** г., ведно със законната лихва върху главницата, от постъпване на заявлението в съда – *** г. до окончателното изплащане, както и направените по делото разноски в размер на 25 лв. за ДТ и 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Ищцата е наследник на длъжника по изпълнителния лист, съгласно приложено по изп.д. № *** г., л. 33, удостоверение за наследници, и е негова сестра.

По образуваното изпълнително дело Въз основа на издадения изпълнителен лист и на *** г. е била подадена молба за образуване на изпълнително дело пред ЧСИ А.Т.. Образувано е изп.дело № *** г. (номера на делото се установява от печатите върху приложените съобщения, ПДИ и др., намиращи се в изп.д. № *** г.).

След образуване на изпълнителното дело са били извършени следните процесуални действия:

На *** г. е изпратена покана за доброволно изпълнение (ПДИ) чрез Кмета на с. Т., л. 5 от изп.дело № *** г. Писмото с поканата е получена от кмета на селото на *** г.

Поканата за доброволно изпълнение е останала невръчана на длъжника, съгласно посоченото на гърба на същата, л.12 от изп.д., поради това, че лицето не е намерено на

адреса и е извън селото, с неизвестен адрес.

На същата дата, *** г. е изпратена писмо до НАП с искане за удостоверение за наличието на публични задължения на длъжника по чл. 191, ал.3 ДОПК.

На *** г. е изпратено искане до КАТ Ш., за справка за налично движимо имущество – МПС на името на длъжника, л. 14

На *** г. е върната информацията от НАП за наличието на друго изп.д. срещу длъжника.

Установена е липсата на регистрирани трудови договори на длъжника.

На * г. е била изпратена отново ПДИ, л. 20.**

На гърба на тази ПДИ е отбелязано в първото изречение, че е връчена на „Д.С.М.“ на *** г. Посочени са имената на връчителя, но в частта за извършени действия е посочено „адресатът не пребивава на посочения адрес. По сведения на живущи на адреса“, от което се установява, че всъщност ПДИ не е връчена на адресата.

На * г. е била изпратена отново ПДИ, л. 21, която отново е останала невръчена на длъжника, по идентични с първата причини, лицето не пребивава в селото.**

На * г. е била изпратена отново ПДИ, л. 25, която отново е останала невръчена на длъжника, по идентични с първата причини, лицето не пребивава в селото.**

На *** г. е била подадена молба от „Кредит инкасо инвестмънтс БГ“ ЕАД, л. 67 от делото, за конституирането му като взыскател по изп.дело, в качеството му на цесионер на вземанията на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, в която е посочено, че се прилага договор за цесия, потвърждение от цедента, пълномощно и др., но такива по изп.дело не са налични.

Посочените до този момент действия са по изпълнителното дело, образувано пред ЧСИ А.Т..

С молба от *** г. л. 31, „Кредит инкасо инвестмънтс БГ“ ЕАД, като пълномощник на взыскателя, е поискал преобразуване на изп.дело № *** г. на ЧСИ А.Т., което съгласно нарочна Заповед на МП № *** г. делото е било прехвърлено на ЧСИ Д.З., както и е поискано извършване на опис и оценка на движими вещи, находящи се в дома на длъжника.

Образувано е било изп.дело № * г. на ЧСИ Д.З..**

На *** г., л. 36, е било изпратено уведомление до длъжника за задълженията му по изп.дело в общ размер от 1701,69 лв.

Това уведомление е останало невръчено на длъжника, като с писмо Кмета на с. Т. е посочил, че лицето е извън България и е с неизвестен адрес, л. 34.

С молба от *** г. молителят „Кредит инкасо инвестмънтс БГ“ ЕАД е поискал от ЧСИ извършване на справка в Регистъра на БНБ за банкови сметки на длъжника.

Всички действия на ЧСИ по уведомяване на длъжника са останали неизпълнени поради това, че адресатът не живее в населеното място.

Такива действия на ЧСИ са извършвани до 2019 г. вкл.

С Постановление от * г. на ЧСИ Д.З. изп.дело № *** г. е било прекратено, л. 66.**

Към това постановление не е приложено съобщение за получаването му на вискателя, доколкото то е обжалваемо.

На гърба на изпратения първоначален изпълнителен лист, л. 2 от делото е положен печат, съгласно който делото е прекратено на *** г.

По настоящето дело е приложено и копие от изп.д. № *** г. на ЧСИ Д.З. за образуване на ново изпълнително дело от „Кредит инкасо инвестмънтс БГ“ ЕАД като цесионер и вискател по вземането срещу длъжника Д.С.М. на основание издадения изп. лист, приложен по изп.дело № *** г. на същия ЧСИ.

За първи път, по това ново изп. дело са приложени договорът за цесия, приложенията към него, пълномощното по чл. 99, ал.3 ЗЗД и пр., легитимиращи заявителя документи, л.6-16.

След образуването на това изп.дело е изготвена справка в НБД Население и е установено, че длъжникът е починал.

На *** г. е поискано издаването на удостоверение за наследници на починалия длъжник.

Издадено е удостоверение за наследници, съгласно което длъжникът Д.С.М. е починал на *** г. и е оставил за свой единствен наследник по закон сестра си А. С. М., настоящ ищец по делото.

На *** г. е изпратена **ПДИ на наследника на длъжника, която е получена от съпруга на адресата Т.А.Х. на *** г., със задължение да я предаде.**

На *** г. ищцата е поискала запознаване с изп.дело, а на *** г. е подадена настоящата искова молба.

С Определение № *** г. е допуснато обезпечение на предявения по делото отрицателен установителен иск, на осн. чл.389 от ГПК, чрез спиране на изпълнението по изп.д.№ *** г. на ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ, Д.З..

За спиране на изп.действия по делото ЧСИ е уведомил вискателя на *** г., съгласно посочена справка за получено по електронна поща писмо, л. 49 от делото.

При така установените факти, съдът прие от правна страна следното:

Установи се, че в полза на първоначалния взыскател „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД е бил издаден изпълнителен лист по ч.гр.д. №*** г. по описа на НпРС, срещу длъжника Д.С.М. за сумите 368,62 лв. главница, 143,38 лв. възнаградителна лихва за периода от *** г. до *** г., мораторна лихва в размер на 50,47 лв. за периода от *** г. до *** г., ведно със законната лихва върху главницата, от постъпване на заявлението в съда – *** г. до окончателното изплащане, както и направените по делото разноси в размер на 25 лв. за ДТ и 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на изпълнителния лист е било образувано първоначално изп.дело № *** г. пред ЧСИ А.Т..

В рамките на това изпълнително дело до неговото прехвърляне на ЧСИ Д.З., съгласно Заповед на МП № *** г. по изпълнителното дело не са били извършвани валидни процесуални действия, които да обуславят спиране или прекъсване на давността.

Съгласно чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК, ако взыскателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка, изпълнителното производство се прекратява.

За да се прецени от кога започва срокът от две години, даващ основание на съдебният изпълнител да прекрати делото, следва да се изследва на първо място има ли извършвани процесуални изпълнителни действия по делото и кога е било последното такова, което поставя началото на бездействието на взыскателя.

По делото е била изпращана единствено покана за доброволно изпълнение, но същата е останала невръчена още по първото изпълнително дело, изп.д. № *** г. пред ЧСИ А.Т..

Всички изпращани ПДИ до длъжника са се връщали с идентично по съдържанието си отбелязване, за причините поради които не са връчени „лицето не е намерено на адреса и е извън селото, с неизвестен адрес“.

Изпратената на *** г. ПДИ, приложена на л. 20, от изп.д. № *** г., също не е била връчена, доколкото на гърба ѝ въпреки изписаното име на длъжника като получател след датата от *** г. е посочено „адресатът не пребивава на посочения адрес. По сведения на живущи на адреса“, от което се установява, че всъщност ПДИ не е връчена на адресата.

Връчването, респ. получаването на съдебните книжа се удостоверява с подписа на получателя, а не с изписване на името му. В тази ПДИ липсва подпис на получателя, а направеното уточнение за невръчването ѝ, само потвърждава, липсата на редовно връчване. Това се потвърждава и последвалите нови ПДИ, изпратени до длъжника.

От това следва, че валидни процесуални действия по изпълнителното производство не са извършени.

Това съответства на приетото от ВКС в мотивите към т. 10, втори абзац, от ТР № 2/2013 от 26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС, че **не са изпълнителни действия и не прекъсват**

давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Следователно, след като изначално няма извършени изпълнителни действия, които да налагат прекъсване на давността по смисъла на чл. 116, б. „в“ ЗЗД, то бездействието на вискателя е от самото начало на образуваното първоначално изпълнително дело.

Подаването на молби от негова страна, също не води до прекъсване на давността.

Същото се отнася и до подаването на молба за издаване на изпълнителен лист, съгласно посоченото в т. 14 на ТР № 2/2013 от 26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС, което не представлява предприемане на действие за принудително изпълнение по смисъла на чл. 116, б. „в“ ЗЗД.

След образуване на изп.дело, първата подадена след молбата за образуването му, молба от вискателя е във връзка с извършеното прехвърляне на делото на новия ЧСИ, което е станало с молба от *** г., приложена на л. 31 от изп.д. № *** г.

Липсата на валидни изпълнителни действия по изп.дело № *** г. пред ЧСИ А.Т., както и липсата на нарочно искане от страна на вискателя за извършване на такива в продължение от *** г. (дата на образуване на изп.дело) до датата на Заповедта на министъра на правосъдието – 12.01.2016 г., което е повече от две години (двете години са изтекли още на *** г.) са достатъчно основание за прилагането на перемпцията по чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК.

Това прекратяване настъпва, както сочат отново мотивите на към т. 10, втори абзац, от ТР № 2/2013 от 26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС, **по силата на закона**, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти. Без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това.

Следователно, прекратяването на изп.производство е било настъпило по право на *** г., тъй като на *** г. е изтекъл последният ден от двугодишния срок на бездействие.

Образуването от ЧСИ Д.З. изп.дело № *** г. е станало след издадената Заповед на министъра на правосъдието – 12.01.2016 г., но е станало след изтичането на първоначалния срок за перемпция на прехвърленото дело.

Към датата на образуване на новото изп.дело № *** г. на *** г., не е била изтекла общата погасителна давност за образуване на изпълнително дело, доколкото същата е 5 годишна, съгл. чл. 110 ЗЗД.

По това дело, е налице единствено молба от *** г. за преобразуване на изп.дело пред новия ЧСИ и за извършване на опис и оценка на движими вещи на длъжника, л. 31 от делото.

В действителност към този момент не е била изтекла общата изпълнителска давност, която от датата на издаване на изпълнителния лист, който е издаден въз основа на ВЗС заповед за изпълнение.

Общата петгодишна изпълнителска давност по чл. 110 ЗЗД изтича на *** г.

По това дело, взыскателят е депозирал няколко молби с искания за извършване на изпълнителни действия, както следва: на 05.05.17, л.40; на 12.04.18, л.41; на 05.03.19, л.49; на 04.05.20, л.64.

На гърба на последната справка в РБСС, л. 65, ЧСИ Д.З., е положила печат за ново прекратяване на делото по перемпция на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, считано от дата *** г., като до взыскателя е изпратено постановлението за прекратяване.

По това дело са извършвани отново само справки за банкови сметки, имущество и месторабота на длъжника, което съгласно т. 10 ТР № 2/2013 от 26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС, не представлява действия по принудителното изпълнение.

От датата на последното поискано действие от взыскателя - 04.05.2020, л.64 е започнала да тече нова двугодишна давност, която е изтекла на 04.05.2022 г., от която дата настъпва и новата перемпция. Като е прекратил на посоченото от закона основание по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, поради бездействие на взыскателя изпълнителното дело, съдебният изпълнител е прекратил производството по изпълнителното дело.

Взыскателят не е обжалвал издаденото постановление, доколкото данни за това по делото липсват.

Подадената на *** г. от взыскателят „Кредит инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД молба за образуване на ново изпълнително дело пред същия ЧСИ е подадена след изтичането на общата изпълнителска давност, която както бе отбелязано по – горе изтича на *** г.

Въпреки това е образувано изпълнителното дело, доколкото съдебният изпълнител не притежава правомощия да откаже образуване на изп.дело поради недопустимост на основание изтекла давност, което е обусловено от обстоятелството, че давността не се прилага служебно, съгл. чл. 120 ЗЗД.

По това дело вече е установено след справка в НБД, че длъжникът Д.С.М. е починал, което съгласно удостоверение за наследници е станало на *** г. (по време на предишното изп.дело).

По всяко от образуваните изпълнителни дела № *** г. на ЧСИ А.Т. и № *** г.на ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ, не са извършвани изпълнителни действия, които да налагат прекъсване на давността, поради което и от евентуално такова прекъсване да започне да тече нова петгодишна давност на основание чл. 117, ал.2 ЗЗД. Извършвани са само справки, което не представлява изпълнително действие.

Съдът намира, че искът на ищцата е основателен и доказан в пълен обем.

Образуваното след изтичане на общата погасителна изпълнителска давност от 5 години, съгл. чл. 110 ЗЗД изпълнително дело № *** г. на ЧСИ №*** на КЧСИ, Д.З. е образувано след погасяване на правото на вискателя да претендира принудителното изпълнение на присъденото му вземане.

Настъпилото на *** г., по право основание за прекратяване по чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК на изп.дело № *** г. на ЧСИ А.Т., не е било пречка за образуване на второто изпълнително дело № *** г.на ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ, поради това, че не е била изтекла общата давност от 5 години за търсене на принудителното събиране на вземането.

Настъпилото на 04.05.2022 г., за втори път основание по право за прекратяване по чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК на изп.дело № *** г.на ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ, което е настъпило на след изтичане на общата изпълнителска давност (*** г.), е довело до погасяване на правото на вискателя да претендира принудително изпълнение на вземането по издадения изпълнителен лист от *** г.

В обобщение на всичко гореизложено, съдът приема, че ищцата не дължи на ответника претендираните по изпълнително дело № *** г. на ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ суми, въз основа на изпълнителен лист, издаден на *** г. по ч.гр.д. № *** г.

Предвид на всичко гореизложено, съдът приема, че искът на ищцата е основателен и доказан и следва да се уважи изцяло, като се признае спрямо ответника, че същата не дължи **по изпълнително дело № *** г. ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ сумата от 1785,95 лв. главница, поради изтекла погасителна давност.**

Относно издадената в полза на ищцата обезпечителна заповед.

По делото е допуснато с Определение № *** г. обезпечение на предявения по настоящето дело отрицателен установителен иск, на осн. чл. 389 от ГПК, чрез **спиране на изпълнението по изп.д.№ *** г. на ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ, Д.З..**

Съгласно чл. 402, ал.1 от ГПК отмяната на обезпечението става по молба на заинтересованата страна, след като се установи, че вече не съществува причината, поради която е било допуснато.

Поради посоченото основание, съдът намира, че следва да се укаже на страните, че могат да подадат молба за отмяна на обезпечението след ВЗС на решението по настоящето дело.

Относно разноските по делото съгл. чл. 81 от ГПК.

Ищцата е направила разноски в общ размер на 619,45 лв., от които за ДТ 71,45 лв., адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. и за преписи от изпълнителните дела, платени пред ЧСИ в общ размер на 48 лв.

Ответникът е претендира общо 440 лв., от които 360 лв. на основание чл. 78, ал.8

ГПК вр. чл. 37 ЗПП и 80 лв. по чл. 13, т. 2 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Всяка от страните е представила списък на разноските.

Разноски по чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Съдът намира, че на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, доколкото предявения иск се уважава изцяло, то ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски в пълен размер, така както са установени от съда и посочени в списъка за разноски по чл. 80 ГПК в общ размер от 619,45лв.

На ответника не се дължат разноски поради пълното уважаване на предявените срещу него искове.

Водим от горното и на основание чл. 235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл.439 от ГПК вр.чл.124 от ГПК спрямо „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД с ЕИК 202423225, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Люлин, бул. „Панчо Владигеров“ № 21, Бизнес център „Люлин 6“, ет. 2, представлявано от Б.А.Р., З.Н.Д. и А.Б.Б., че **А. С. М.**, с ЕГН *****, от с. Т., общ. К., обл. Ш., ул. ***, **не дължи по изпълнително дело № *** г. на ЧСИ Д.З. с рег. №*** на КЧСИ, сумата от 1785,95 лв. (хиляда седемстотин осемдесет и пет лева деветдесет и пет стотинки) главница.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, „Кредит Инкасо Инвестмънтс БГ“ ЕАД с ЕИК 202423225, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н Люлин, бул. „Панчо Владигеров“ № 21, Бизнес център „Люлин 6“, ет. 2, представлявано от Б.А.Р., З.Н.Д. и А.Б.Б., **ДА ЗАПЛАТИ** на **А. С. М.**, с ЕГН *****, от с. Т., общ. К., обл. Ш., ул. ***, **СУМАТА** от 619,45лв. (шестстотин и деветнадесет лева четиридесет и пет ст.) за направените по делото разноски.

Указва на страните, че съгласно чл. 402 ГПК, след влизане в законна сила на решението по настоящето дело, могат да подадат молба за отмяна на обезпечението, допуснато с Определение № *** г. чрез спиране на изпълнението по изп.д.№ *** г. на ЧСИ с рег. №*** на КЧСИ, Д.З..

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Ш. в двуседмичен срок от връчването му на всяка от страните, съгласно чл.259, ал.1 ГПК.

Съдия при Районен съд – Нови Пазар: _____